

Deja-vu

Lucian-Horațiu Hînsa

Din lacrima zilei de ieri
Răsari tu,
Blând moment de deja-vu.
O secundă sau chiar trei
Mă întrebi pe ce temei
Clipa-aceea trecătoare
Încă-o simt, și reapare.

De ce, mă întrebi?
Dacă un blestem al neîmplinirii
Ar fi cufundat viitorul, ziditor al fericirii,
Într-o întunecată noapte,
Aș mai fi sedus de șoapte?
Într-o grotă însingurată
Două raze văd îndată-
Două raze strălucind,
Al meu duh călăuzind.

Căci deși gândul m-oprește
Privirea ta mă urmărește,
E-o privire ce rescrie
Slove pentru ani o mie;
E mult de-un deja-vu-
Pentru mine e doar tu.